

Please note that the original language version of this page has been amended recently. The language version you are now viewing is currently being prepared by our translators.

Croatian

Swipe to change

Μικροδιαφορές

Croatia

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Στη Δημοκρατία της Κροατίας οι μικροδιαφορές διέπονται από τα άρθρα 457-467a του κώδικα πολιτικής δικονομίας (*Zakon o parničnom postupku*) [Narodne Novine (Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας)], αριθ. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 και 70/19), ενώ η διαδικασία μικροδιαφορών του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών διέπεται από τα άρθρα 507ο - 507ž του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Οι μικροδιαφορές που εκδικάζονται από τα ειρηνοδικεία (*općinski sudovi*) είναι διαφορές που έχουν ως αντικείμενο απαίτηση ποσού έως 10 000 HRK (κούνα Κροατίας).

Οι μικροδιαφορές που εκδικάζονται από τα εμποροδικεία (*trgovački sudovi*), είναι διαφορές που έχουν ως αντικείμενο απαίτηση ποσού έως 50 000 HRK.

Οι μικροδιαφορές περιλαμβάνουν επίσης και διαφορές που δεν έχουν ως αντικείμενο χρηματική απαίτηση, στις οποίες όμως ο ενάγων έχει δηλώσει στην αγωγή ότι συμφωνεί να λάβει ορισμένο ποσό ύψους έως 10 000 HRK (ειρηνοδικεία) ή 50 000 HRK (εμποροδικεία) αντί της αυτούσιας ικανοποίησης της απαίτησής του.

Οι μικροδιαφορές περιλαμβάνουν επίσης και διαφορές που δεν έχουν ως αντικείμενο χρηματική απαίτηση αλλά την παράδοση κινητών περιουσιακών στοιχείων η αξία των οποίων, όπως έχει δηλώσει ο ενάγων στην αγωγή, δεν υπερβαίνει το ποσό των 10 000 HRK (ειρηνοδικεία) ή των 50 000 HRK (εμποροδικεία).

Σύμφωνα με τις υφιστάμενες ρυθμίσεις, η ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 αν το ύψος της απαίτησης δεν υπερβαίνει το ποσό των 2 000 EUR κατά τον χρόνο παραλαβής του δικογράφου της αγωγής από το αρμόδιο δικαστήριο, εξαιρουμένων όλων των τόκων, εξόδων και τελών.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η διαδικασία μικροδιαφορών διεξάγεται ενώπιον των ειρηνοδικείων και των εμποροδικείων, βάσει των κανόνων περί καθ' ύλην αρμοδιότητας των άρθρων 34 και 34b του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Η διαδικασία μικροδιαφορών κινείται με την άσκηση αγωγής ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου ή με την κατάθεση αίτησης εκτέλεσης βασιζόμενης σε δημόσιο συμβολαιογραφικό έγγραφο, αν έχει προβληθεί εμπρόθεσμα παραδεκτή ανακοπή κατά του εκτελεστού τίτλου.

1.3 Έντυπα

Τα έντυπα και οι άλλες αιτήσεις ή δηλώσεις κατατίθενται γραπτώς, με τηλεομοιοτυπία ή μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών που διεξάγεται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007.

Δεν προβλέπονται άλλα τυποποιημένα έντυπα για την κίνηση της διαδικασίας μικροδιαφορών.

1.4 Συνδρομή

Ο κώδικας πολιτικής δικονομίας δεν περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις για τη νομική συνδρομή (ευεργέτημα πενίας) στη διαδικασία μικροδιαφορών. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας μικροδιαφορών, οι διάδικοι μπορούν να εκπροσωπούνται από δικηγόρο.

Αν πληρούνται οι προϋποθέσεις των διατάξεων του νόμου περί δωρεάν νομικής συνδρομής (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) [Narodne Novine (Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας)], αριθ. 143/13 και 98/19), οι διάδικοι δικαιούνται δωρεάν νομική συνδρομή.

Πληροφορίες για το σύστημα δωρεάν νομικής συνδρομής στην Κροατία υπάρχουν στην ιστοσελίδα <https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Κανόνες για αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Στη διαδικασία μικροδιαφορών, οι διάδικοι πρέπει να εκθέσουν όλα τα πραγματικά περιστατικά που αποτελούν τη βάση της απαίτησής τους το αργότερο κατά την κατάθεση της αγωγής ή του υπομνήματος αντίκρουσης και να προσαγάγουν κάθε αναγκαίο αποδεικτικό στοιχείο για την υποστήριξη των πραγματικών περιστατικών που επικαλούνται.

Σε διαδικασίες μικροδιαφορών που αφορούν ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής, ο ενάγων υποχρεούται να παρουσιάσει, σε σχετικό υπόμνημα προς το δικαστήριο και εντός 15 το πολύ ημερών από την παραλαβή της απόφασης που ακυρώνει τη διαταγή πληρωμής, όλα τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζει τις απαιτήσεις του και τα αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούνται για την υποστήριξη των πραγματικών περιστατικών που επικαλείται.

Στη διαδικασίες μικροδιαφορών που αφορούν ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής, ο εναγόμενος υποχρεούται να παρουσιάσει όλα τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζει τις απαιτήσεις του και να υποβάλει τα αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούνται για την υποστήριξη των πραγματικών περιστατικών που επικαλείται εντός 15 το πολύ ημερών από την παραλαβή του υπομνήματος του ενάγοντος στο οποίο ο ενάγων παρουσίασε όλα τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζει τις απαιτήσεις του και υπέβαλε τα αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούνται για την υποστήριξη των πραγματικών περιστατικών που επικαλείται.

Οι διάδικοι μπορούν να εκθέτουν νέα πραγματικά περιστατικά ή να προσάγουν νέα αποδεικτικά στοιχεία σε προκαταρκτική προφορική ακρόαση μόνο αν, χωρίς δική τους υπαιτιότητα, δεν μπόρεσαν να τα εκθέσουν ή να τα προσάγουν με την αγωγή ή την αντίκρουση ή στα υπομνήματα που κατέθεσαν βάσει των προαναφερόμενων διατάξεων στα οποία παρουσίασαν όλα τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζουν τις απαιτήσεις τους και υπέβαλαν τα αποδεικτικά στοιχεία που απαιτούνται για την υποστήριξη των πραγματικών περιστατικών που επικαλούνται.

Το δικαστήριο δεν λαμβάνει υπόψη τα νέα πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που εκτίθενται ή προτείνονται από τους διαδίκους στην προκαταρκτική προφορική ακρόαση κατά παράβαση των προαναφερόμενων διατάξεων.

Για τη διεξαγωγή των αποδείξεων ισχύουν οι γενικές διατάξεις του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Συνεπώς, οι αποδείξεις στη διαδικασία μικροδιαφορών μπορεί να συνίστανται σε αυτοψίες, έγγραφα, καταθέσεις μαρτύρων, εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης που έχει διαταχθεί από το δικαστήριο και αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζουν οι διάδικοι, και το δικαστήριο αποφασίζει ποιο από τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία θα χρησιμοποιηθεί για τη στοιχειοθέτηση των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης.

Περαισότερες πληροφορίες για τα αποδεικτικά στοιχεία και τη διεξαγωγή των αποδείξεων παρέχονται στην ενότητα πληροφοριών με τίτλο «**Διεξαγωγή αποδείξεων-Δημοκρατία της Κροατίας**» (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*).

1.6 Έγγραφή διαδικασία

Η διαδικασία μικροδιαφορών διεξάγεται γραπτώς.

Στη διαδικασία μικροδιαφορών η αγωγή επιδίδεται πάντοτε στον εναγόμενο, ώστε ο εν λόγω διάδικος να έχει τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις, και, όταν το δικαστήριο καλεί τους διαδίκους στην προκαταρκτική προφορική ακρόαση, τους ενημερώνει ότι: ο ενάγων θεωρείται ότι έχει αποσύρει την αγωγή αν δεν παρασταθεί στην προκαταρκτική προφορική ακρόαση ότι κατά την προκαταρκτική προφορική ακρόαση δεν μπορούν να εκτεθούν νέα πραγματικά περιστατικά ή να προταθούν νέα αποδεικτικά στοιχεία, εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζονται στο άρθρο 461α παράγραφος 6 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (όταν οι διάδικοι, χωρίς καμία υπαιτιότητά τους, δεν ήταν σε θέση να εκθέσουν τα πραγματικά περιστατικά ή να προτείνουν αποδεικτικά στοιχεία στην αγωγή ή στο υπόμνημα αντίκρουσης ή στο υπόμνημα που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 461α του κώδικα πολιτικής δικονομίας ότι θα ολοκληρώσει την προκαταρκτική διαδικασία και θα διεξαγάγει την κύρια διαδικασία κατά την προκαταρκτική προφορική ακρόαση, εκτός αν αυτό δεν είναι δυνατόν λόγω των περιστάσεων της υπόθεσης, που ορίζονται στο άρθρο 461α παράγραφος 6 του κώδικα πολιτικής δικονομίας και ότι έφεση κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται μόνο για εσφαλμένη εφαρμογή διάταξης ουσιαστικού δικαίου και για ουσιώδεις παραβάσεις των διατάξεων πολιτικής δικονομίας που αναφέρονται στο άρθρο 354 παράγραφος 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας (με εξαίρεση το σημείο 3 της εν λόγω παραγράφου)), που συνίστανται στα εξής:

- σημείο 1 - αν στην έκδοση της απόφασης μετείχε δικαστής που έπρεπε να έχει εξαιρεθεί βάσει του νόμου (άρθρο 71 παράγραφος 1 σημεία 1-6 του κώδικα πολιτικής δικονομίας) ή που είχε αποκλειστεί με δικαστική απόφαση, ή πρόσωπο που δεν είναι δικαστής
- σημείο 2 - αν εκδόθηκε απόφαση για απαίτηση σε διαφορά που δεν υπάγεται στη δικαστική αρμοδιότητα (άρθρο 16 του κώδικα πολιτικής δικονομίας)
- σημείο 4 - αν, αντίθετα με τα οριζόμενα στον κώδικα πολιτικής δικονομίας, το δικαστήριο βάσισε την απόφασή του σε απαράδεκτες ενέργειες των διαδίκων σε σχέση με τους ισχυρισμούς τους (άρθρο 3 παράγραφος 3 του κώδικα πολιτικής δικονομίας)
- σημείο 5 - αν, αντίθετα με τα οριζόμενα στον κώδικα πολιτικής δικονομίας, το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση βασιζόμενη στην παραδοχή της απαίτησης, απόφαση βασιζόμενη στην παραίτηση από την απαίτηση, ερήμην απόφαση ή απόφαση χωρίς δίκη
- σημείο 6 - αν, λόγω παράνομων πράξεων, και ιδίως λόγω μη επίδοσης, κάποιος διάδικος δεν είχε τη δυνατότητα δικαστικής ακρόασης
- point 7 – αν, αντίθετα με τα οριζόμενα στον κώδικα πολιτικής δικονομίας, το δικαστήριο απέρριψε αίτημα διαδίκου να χρησιμοποιήσει τη δική του γλώσσα ή γραφή κατά τη διαδικασία και να παρακολουθήσει την πρόοδο της διαδικασίας στη γλώσσα του και ο διάδικος άσκησε έφεση για τους λόγους αυτούς
- σημείο 8 - εάν πρόσωπο που δεν μπορεί να είναι διάδικος στη διαδικασία μετείχε σ' αυτήν ως ενάγων ή εναγόμενος, ή αν νομικό πρόσωπο δεν εκπροσωπήθηκε ως διάδικος από εξουσιοδοτημένο πρόσωπο, ή αν ανίκανος διάδικος δεν εκπροσωπήθηκε από νόμιμο αντιπρόσωπο, ή αν ο νόμιμος αντιπρόσωπος ή ο πληρεξούσιος δεν διέθετε την αναγκαία εξουσιοδότηση για να μετάσχει σε κατ' αντιμωλίαν δίκη ή να προβεί σε συγκεκριμένες δικονομικές πράξεις ή αν ορισμένες δικονομικές πράξεις δεν εγκρίθηκαν μεταγενέστερα
- σημείο 9 - αν εκδόθηκε απόφαση για απαίτηση για την οποία υφίσταται εκκρεμοδικία ή για την οποία έχει ήδη εκδοθεί νομικά δεσμευτική απόφαση ή αν έχει ήδη επιτευχθεί δικαστικός συμβιβασμός ή συμβιβασμός που, βάσει ειδικής νομοθεσίας, έχει τα γνωρίσματα δικαστικού συμβιβασμού
- σημείο 10 - αν το κοινό αποκλείστηκε από την κύρια ακροαματική διαδικασία, κατά παράβαση του νόμου
- σημείο 11 - αν η απόφαση έχει ελαττώματα που την καθιστούν ανεπίδεκτη εκτίμησης και ιδίως αν το διατακτικό της απόφασης είναι ακατάληπτο, αντιφατικό ή αντίκειται στο αιτιολογικό της, ή αν η απόφαση δεν προσδιορίζει τους λόγους αποδοχής των αποφασιστικής σημασίας πραγματικών περιστατικών ή αν υπάρχει αντίφαση ως προς τα αποφασιστικής σημασίας πραγματικά περιστατικά μεταξύ, αφενός, όσων ορίζονται στο αιτιολογικό μέρος της απόφασης σχετικά με το περιεχόμενο των εγγράφων ή των πρακτικών αναφορικά με τις καταθέσεις που δόθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και, αφετέρου, των ιδίων των εγγράφων και των πρακτικών
- σημείο 12 – αν η απόφαση υπερέβη το αίτημα της αγωγής
- σημείο 13 – αν εκδόθηκε απόφαση για αγωγή που δεν ασκήθηκε εμπρόθεσμα, πράγμα που σημαίνει ότι έπρεπε να έχει απορριφθεί ως απαράδεκτη (άρθρο 282 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας)
- σημείο 14 – αν πριν από την υποβολή της αγωγής δεν διεξήχθη η προβλεπόμενη από τον νόμο διαδικασία διαμεσολάβησης ή άλλης εναλλακτικής επίλυσης της διαφοράς, πράγμα που σημαίνει ότι η απαίτηση έπρεπε να έχει απορριφθεί.

Αν ο διάδικος έχει προσωρινή ή μόνιμη κατοικία εκτός της Δημοκρατίας της Κροατίας και η διεύθυνσή του είναι γνωστή, η επίδοση των δικαστικών εγγράφων πραγματοποιείται σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες που είναι δεσμευτικοί για τη Δημοκρατία της Κροατίας και σύμφωνα με το δικαίο της ΕΕ, ιδίως ως προς τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 861/2007.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Ελλείπει ειδικών διατάξεων που να καθορίζουν το περιεχόμενο της απόφασης στη διαδικασία των μικροδιαφορών, ισχύουν οι γενικές διατάξεις του κώδικα πολιτικής δικονομίας, δηλαδή το άρθρο 338 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, που ορίζει ότι η γραπτή απόφαση πρέπει να περιλαμβάνει επίσημο προοίμιο, διατακτικό και αιτιολογικό.

Το προοίμιο της απόφασης πρέπει να περιλαμβάνει: μνεία του γεγονότος ότι η απόφαση εκδίδεται στο όνομα της Δημοκρατίας της Κροατίας τον τίτλο του δικαστηρίου το ονοματεπώνυμο του δικαστή ή του προέδρου της σύνθεσης, του εισηγητή δικαστή και των μελών του δικαστηρίου, το ονοματεπώνυμο ή την επωνυμία, τον προσωπικό αριθμό ταυτοποίησης και τη διεύθυνση κατοικίας ή έδρας των διαδίκων, τους νόμιμους εκπροσώπους και αντιπροσώπους τους συνοπτική μνεία του αντικείμενου της διαφοράς την ημερομηνία περάτωσης της κύριας ακροαματικής διαδικασίας μνεία των διαδίκων, των νόμιμων εκπροσώπων τους και αντιπροσώπων τους που παραστάθηκαν στην εν λόγω ακροαματική διαδικασία και την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης. Το διατακτικό της απόφασης πρέπει να περιλαμβάνει την απόφαση του δικαστηρίου με την οποία γίνονται δεκτές ή απορρίπτονται οι συγκεκριμένες απαιτήσεις επί της ουσίας και οι επικουρικές απαιτήσεις, καθώς και απόφαση περί της ύπαρξης ή μη ύπαρξης της απαίτησης που προβλήθηκε προς συμψηφισμό (άρθρο 333 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Στο αιτιολογικό το δικαστήριο εκθέτει συνοπτικά τους ισχυρισμούς των διαδίκων, τα πραγματικά περιστατικά που εξέθεσαν και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν. Το δικαστήριο αναφέρει και εξηγεί επίσης ποια από τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά επιδίωξε να διαπιστώσει, τον λόγο και τον τρόπο που διαπίστωσε τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά και αν τα διαπίστωσε με την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων, ποια αποδεικτικά στοιχεία προτάθηκαν και τον λόγο και τον τρόπο που αξιολογήθηκαν. Το δικαστήριο ορίζει συγκεκριμένα ποιες διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου εφαρμόστηκαν κατά την έκδοση της απόφασης επί των απαιτήσεων των διαδίκων και παραθέτει τη θέση του, εφόσον απαιτείται, επί των θέσεων των διαδίκων για τη νομική βάση της διαφοράς και για κάθε αίτηση ή ένσταση για την οποία δεν εξέθεσε τη σχετική αιτιολογία στις αποφάσεις που έλαβε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Το αιτιολογικό ερήμην απόφασης, απόφασης που βασίστηκε στην παραδοχή της απαίτησης ή απόφασης που βασίστηκε στην παραίτηση από την απαίτηση πρέπει να περιέχει μόνο μνεία των λόγων έκδοσης των εν λόγω αποφάσεων.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Η απόφαση απόδοσης των εξόδων της διαδικασίας μικροδιαφορών εκδίδεται βάσει των γενικών διατάξεων του κώδικα πολιτικής δικονομίας, κατά τις οποίες ο εξ ολοκλήρου ηττηθείς διάδικος οφείλει να αποζημιώσει τον αντίδικο και τον υπέρ του αντιδίκου παρεμβαίνοντα για τα έξοδά τους.

Αν οι διάδικοι νίκησαν μόνο εν μέρει στην υπόθεση, το δικαστήριο καθορίζει πρώτα το ποσοστό επιτυχίας καθενός από αυτούς και στη συνέχεια αφαιρεί το ποσοστό επιτυχίας του λιγότερο επιτυχημένου διαδίκου από το ποσοστό επιτυχίας του πιο επιτυχημένου διαδίκου μετά καθορίζει το ποσό των ειδικών και των συνολικών δαπανών του πιο επιτυχημένου διαδίκου που ήταν απαραίτητες για την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας και στη συνέχεια επιστρέφει στον διάδικο αυτόν το μέρος αυτών των συνολικών δαπανών που αντιστοιχούν στο ποσοστό που απομένει αφού ληφθούν υπόψη τα ποσοστά επιτυχίας των διαδίκων στην υπόθεση. Το ποσοστό επιτυχίας στην υπόθεση αξιολογείται με βάση τις απαιτήσεις που έγιναν δεκτές, λαμβανομένης επίσης υπόψη της επιτυχούς προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων για τη στήριξη των απαιτήσεων.

Ανεξάρτητα από τα παραπάνω, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει κάθε διάδικο να αποζημιώσει τον άλλο διάδικο για ειδικά έξοδα δυνάμει του άρθρου 156 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, το οποίο ορίζει ότι, ανεξάρτητα από την έκβαση της υπόθεσης, ο διάδικος οφείλει να αποζημιώσει τον αντίδικο για τα έξοδα που προέκυψαν από δική του υπαιτιότητα ή από συμβάν που υπέστη ο αντίδικος.

Αν οι διάδικοι είχαν περίπου ίσους βαθμούς επιτυχίας στην υπόθεση, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει κάθε διάδικος να φέρει τα δικαστικά του έξοδα ή ο ένας διάδικος να αποζημιώσει τον άλλον μόνο για συγκεκριμένα έξοδα δυνάμει του άρθρου 156 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

Το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο ένας διάδικος θα πρέπει να καταβάλει όλα τα έξοδα του αντιδίκου και του υπέρ του αντιδίκου παρεμβαίνοντος, αν η απαίτηση του αντιδίκου δεν ευοδώθηκε μόνο ως προς ένα σχετικά δευτερεύον μέρος της και δεν προέκυψαν χωριστά έξοδα για το εν λόγω μέρος.

Ωστόσο, ανεξάρτητα από την έκβαση της υπόθεσης, ο διάδικος οφείλει να καταβάλει όλα τα έξοδα του αντιδίκου που απορρέουν από δική του υπαιτιότητα ή από συμβάντα που υπέστη ο αντίδικος.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Οι εφέσεις διέπονται από τις γενικές διατάξεις του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, στη διαδικασία μικροδιαφορών, οι διάδικοι μπορούν να ασκήσουν έφεση κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης εντός 15 ημερών από την ημερομηνία επίδοσης αντιγράφου της απόφασης.

Η απόφαση που περατώνει τη διαδικασία μικροδιαφορών μπορεί να προσβληθεί μόνο για εσφαλμένη εφαρμογή διάταξης ουσιαστικού δικαίου ή για ουσιώδη παράβαση των διατάξεων πολιτικής δικονομίας που αναφέρονται στο άρθρο 354 παράγραφος 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, με εξαίρεση την παράβαση που αναφέρεται στο σημείο 3 της εν λόγω παραγράφου.

Τελευταία επικαιροποίηση: 06/02/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.